

HORARIS I ALTRES INFORMACIONS

L'ESGLÉSIA ÉS OBERTA

De dilluns a dissabte, feiners, de 9 a 13 i de 17 a 20

des del dia 20, de dilluns a divendres, només estarà tancada de 14 a 16

Diumenges i festius, de 10 a 13.45 i de 17.30 a 20

Despatx: dijous i divendres, de 10 a 13 i de 17.30 a 20

MISSES

Diumenges i festius de precepte: 11, 12*, 13*, 18 i 19*

Festius no de precepte: 11, 12*, 18 i 19*

Dilluns a dissabte: 10*, 12, 18 i 19*

El tercer dissabte, a les 11, Missa en llatí

(* En castellà)

EXPOSICIÓ I ADORACIÓ DEL SANTÍSSIM

Els dijous i els primers divendres de mes, després de la Missa de les 18, fins a les 19.30

RECESSOS DEL MES

Dones

3er Divendres, dia 17, de 19.30 a 21

3er Diumenge, dia 19, de 10.15 a 12

3er Dimarts, dia 21, de 10.30 a 12

3er Dimarts, dia 21, de 16.30 a 18

Homes

1er Dilluns, dia 6, de 19.30 a 21

2^{on} Dilluns, dia 13, de 19.30 a 21

3er Dijous, dia 16, de 14.15 a 15.45

3er Dimarts, dia 21, de 14.15 a 15.45

ABSÈNCIES

Mn. Manuel Esteruelas, el dia 5

EN LA FESTA DE L'EXALTACIÓ DE LA SANTA CREU

L'amor té necessàriament les seves manifestacions característiques. Alguns cops es parla de l'amor com si fos impuls envers a la satisfacció pròpia, o bé un mer recurs per completar egoïstament la pròpia personalitat. I no és així: amor veritable és sortir de si mateix, és donar-se. L'amor comporta alegria, però és una alegria que té les arrels en forma de creu. Mentre estiguem a la terra i no hàgim arribat a la plenitud de la vida futura, no hi pot haver amor veritable sense una experiència del sacrifici, del dolor. Un dolor que s'assaboreix, que és amable, que és una font de fruïció íntima, bé que dolor real, perquè suposa vèncer el propi egoïsmes, i prendre l'Amor com a regla de totes i de cadascuna de les nostres accions.

Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer, *És Crist que passa*, nº 43

Montalegre

Full informatiu
Setembre 2010

Calendari litúrgic

3 Sant Gregori el Gran

5 Diumenge XXIII de durant l'any

8 El Naixement de la Verge Maria

12 Diumenge XXIV de durant l'any

Sant Nom de Maria

13 Sant Joan Crisòstom

14 L'Exaltació de la Santa Creu

15 La Mare de Déu dels Dolors

19 Diumenge XXV de durant l'any

21 Sant Mateu, apòstol i evangelista

23 Sant Pius de Pietralcina

24 La Mare de Déu de la Mercè

26 Diumenge XXVI de durant l'any

27 Sant Vicenç de Paül

29 Els Sants Arcàngels Miquel,
Gabriel i Rafael

30 Sant Jeroni

Amb lletra negreta, els dies de precepte

PREPAREM LA VISITA DEL SANT PARE

Amb l'arribada del mes de setembre es tanca el llarg període de l'estiu. Com és tradicional, al llarg d'aquests mesos totes les coses han anat a un ritme més lent, moltes persones han aprofitat per prendre's un merescut descans i per a renovar les energies amb la finalitat de començar amb nova empenta el curs que estremen.

Al dirigir la nostra mirada endavant trobem ja molt a prop una data que té una lluentor especial: el dia 7 de novembre. Aquest dia, sens dubte, quedarà registrat com un dia important per l'Església a Catalunya i a l'història de la Ciutat. Aquell dia el Sant Pare Benet XVI dedicarà el temple de la Sagrada Família, i tindrà ocasió de trobar-se amb milers de

fidels, catalans i de molts altres llocs del món, com correspon a aquesta ciutat tan cosmopolita en la qual ens trobem.

Tots esperem que la visita del Papa sigui un revulsiu per a la nostra societat, que indubtablement té unes profundes arrels cristianes, però que de vegades sembla voler renegar de la fe sobre la qual s'ha originat.

Sobre la visita del Papa es pot trobar una abundant informació a la pàgina web de l'Arquebisbat de Barcelona (<http://www.arqbcn.org>).

Convé que preparem bé aquesta visita. Potser en les coses de l'organització material no puguem fer gran cosa, però sempre es pot resar pels fruits del viatge, i això ho podem fer tots, joves, adults i ancians. L'oració –no ho oblidem– resulta sempre molt eficaç.

Església de Santa Maria de Montalegre

Valldonzella, 13 / Montalegre, 7. 08001 Barcelona. Tel. 93 301 43 47

www.montalegre.org

e-mail: montalegre@montalegre.org

SOBRE EL SERVENT DE DÉU JOSÉ MARÍA HERNÁNDEZ GARNICA

Despres de la guerra civil espanyola 1939-1944 *

Esgotat després del conflicte bèl·lic, i minada la seva salut i el seu ànim, José María va continuar a San Sebastián, on preparava els exàmens d'Enginyeria. Va viure uns mesos difícils en una pensió. Recordarà tota la vida l'ajuda que, per enfortir el seu ànim, li va donar sant Josepmaria. Chiqui va fer un viatge a Madrid el juliol. Va explicar al Pare la situació de la seva ànima, i va sortir d'aquesta conversa amb una determinació clara, ferma i generosa. Segurament, pel sofriment interior experimentat com a conseqüència d'aquelles vacil·lacions, va quedar gravada en l'ànima de Chiqui la necessitat de bolcar-se a ajudar espiritualment els que donaven els primers passos en el lliurament a Déu i a qui passés per un moment de foscor al camí.

El mes de juliol de 1939 s'ultima la instal·lació d'una Residència d'estudiants al carrer Jenner nº 6. El 6 d'agost, el Fundador de l'Opus Dei va beneir la nova seu. José María va col·laborar en els treballs, mentre preparava els seus exàmens. Per les tardes ajudava activament en la tasca apostòlica amb la gent jove. Com relatava Francisco Botella, "es passava el dia a Jenner, feia molta tasca apostòlica, amb aquest tarannà i sentit pràctic que Déu li havia donat".

El setembre va començar el curs accelerat a l'Escola de Mines per recuperar el temps perdut durant la guerra, que va acabar brillantment el març de 1940, després d'haver assistit a les classes amb regularitat. A continuació, es va posar a realitzar la Memòria d'Investigació. També va començar la carrera de Ciències Naturals el setembre de 1939.

El 19 de març de 1940 va efectuar la seva incorporació definitiva a l'Opus Dei. Poc després, en Setmana Santa, va assistir a la primera convivència de formació intensiva per als fidels de l'Obra. Va rebre un fort impuls espiritual i van créixer els seus desigs de santedat. Al cap d'uns dies se li va encomanar ocupar-se especialment de l'apostolat amb els universitaris que anaven per la residència de Jenner. Francisco Ponz explicava d'aquells anys: "Home lleial a tota prova, vivia la seva vocació a l'Opus Dei amb total fidelitat al Senyor i al Fundador i a això supeditava totes les altres coses. Era decidit, resolt, gens vacil·lant o dubitatiu. Qualsevol desig de sant Josepmaria que arribés al seu coneixement, li incitava a agusar l'enginy per transformar-lo en projectes que, encara que fossin humanament difícils o fins i tot a primera vista inabordable, passaven aviat a ser realitats gràcies al seu extraordinari sentit pràctic".

La salut de Chiqui havia quedat trencada pels patiments soferts durant la guerra. El juliol de 1940 va caure greument malalt i van haver d'extirpar-li el ronyó esquerre, que estava atrofiat i adherit al diafragma. Quan el van retirar, es va esquinçar el diafragma, motiu pel qual el postoperatori es va prolongar més del previst. Fins sis mesos

després no va cicatritzar completament la ferida. El Fundador de l'Opus Dei es va preocupar que li portessin amb freqüència la Sagrada Comunió i en ocasions ho va fer ell mateix.

Malgrat aquestes dificultats físiques va poder continuar amb la seva Memòria d'Investigació, que va obtenir la nota màxima i va desenvolupar el càrrec de Director d'un Centre de l'Opus Dei a Madrid, al carrer Lagasca.

Passats els anys, els que van conèixer amb José María recorden la seva dedicació. Com assenyala Francisco Ponz: "Quan estava de Director posava aquesta tasca que el Fundador li havia encomanat per damunt de tot. Sempre estava disposat a rebre'ns, a atendre les nostres consultes, sense gests d'impaciència o de cansament. Vivia oblidat de si, pendent de les necessitats de tots. Tenia amb els altres una caritat robusta i sincera, profunda, arrelada en l'amor a Déu, que li portava a voler per damunt de tot, com ell veia fer al Beat Josepmaria, que fossin sants, que lluitessin per ser millors i més fidels cristians, segur que d'aquesta manera serien també més feliços a la terra i després ho serien eternament al Cel".

Ell mateix va fer, anys després, un resum d'aquella època: "Aquells primers anys després de la guerra espanyola en els que materialment va haver que tornar a començar des de zero, van ser anys molt durs, per les circumstàncies externes en les quals vivíem: la persecució dels bons, amb tanta calúmnia que pesava sobre l'Obra; la falta de mitjans materials; i finalment per ser els primers temps de l'Obra, la falta de suport ferm amb què havia de treballar el Pare".

* Resumit de *Obrint Horitzons*, cap.4

Fama de santedat

Escric des de Toronto per deixar constància d'un favor que he rebut per l'intercessió de D. José María Hernández Garnica. Estic des de primers de juliol realitzant una estada d'investigació de dos mesos a la Universitat d'aquesta ciutat. Necessitava trobar un apartament per dos mesos.

Vaig començar a buscar informació a Internet i vaig adonar-me que em resultaria molt difícil o impossible trobar un lloc adequat; els pisos que es llogaven eren molt cars i els que tenien preus assequibles estaven a barris molt allunyats de la Universitat.

Per aquests dies vaig llegir una publicació sobre la vida de D. José María que em va deixar molt impressionada, per l'exemplar servei a Déu que va prestar una persona amb les seves

capacitats humanes i intel·lectuals. Com ell va obrir l'expansió de l'Opus Dei per molts països, li vaig demanar que m'ajudés a obrir-me pas a Toronto. Al poc temps vaig contactar per Internet amb una senyora que llogava un pis exactament els dos mesos de la meua estada i a un preu raonable. El pis era bonic i es trobava a uns 10 minuts caminant de la Universitat.

El mes sorprenent és que la senyora em va llogar a mi el pis, malgrat que hi havia més persones interessades que van contactar amb ella des de Toronto mateix. Ella em va dir que era un miracle que jo hagués trobat aquest pis.

Estic convençuda que aquest "miracle" va ser gràcies a la intercessió de D. José María.

A. E. (*Full informatiu*, nº 2, 2008)